

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-579

27.5.2026

Storebrand Forsikring AS

Motorvogn

Uenighet om oppgjørsform og størrelsen på økonomisk oppgjør etter skade på bil.

Sikrede meldte om skade på sin bil til foretaket 13.6.25. Skaden var dekket av kaskoforsikringen, og foretaket tilbød sikrede erstatningsoppgjør basert på at bilen måtte kondemneres, fastsatt ut fra markedsverdien. Sikrede fremsatte krav om reparasjonsutgifter og var uenig i at bilen ikke var lønnsom å reparere og dermed måtte kondemneres. Sikrede mente dessuten at foretakets verdivurdering i alle tilfelle var for lav. Foretaket hevdet derimot at avgjørelsen av hvorvidt bilen skulle repareres eller kondemneres var opp til foretaket å ta, og at bilens markedsverdi var korrekt fastsatt. Nemnda kom til at foretaket hadde anledning til å beslutte at bilen skulle kondemneres og at verdivurderingen var korrekt.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om reparasjon av skadet bil istedenfor kondemnering, og spørsmål om foretakets verdivurdering av bilen er korrekt.

Sikrede hadde forsikret bilen med kaskoforsikring i Storebrand Forsikring AS (heretter «foretaket») på skadetidspunktet. Skaden skjedde 13.6.25, og skademelding ble sendt til foretaket samme dag.

Oppgjørsreglene ved kondemnasjon fremgår av forsikringsvilkårene pkt. 7.3.1. De relevante delene av vilkårpunktet lyder:

Er motorvognen eller del av den gått tapt, eller reparasjon av skaden etter Selskapets mening ikke er lønnsom, kan Selskapet foreta kontant oppgjør, eller erstatte motorvogn/delen med en tilsvarende – eller i det alt vesentlige tilsvarende motorvogn/del.

[...].

Selskapet har adgang til å foreta kontantoppgjør med hva det på skadedagen vil koste Selskapet å anskaffe en slik motorvogn. Den skadede motorvognen tilfaller Selskapet.

Verksted 1 foretok taksering av bilen 24.6.25, der det fremgikk at totalbeløp for reparasjon av skadene på bilen ville bli kr 77 524. Foretaket sendte erstatningstilbud til sikrede 3.7.25, der det fremgikk at markedsverdien til bilen ble vurdert til å være kr 30 000, som minus egenandelen ga et erstatningstilbud på kr 24 000. Basert på takseringen skrev foretaket at skadene på bilen var så omfattende at reparasjon ikke ble ansett økonomisk forsvarlig.

Sikrede svarte på foretakets tilbud 11.7.25 og påklaget takseringen, samt at bilen ikke var lønnsom å reparere. Sikrede påpekte at det var skrevet inn feil modell i takseringsdokumentene. Foretaket understreket 14.7.25 at avgjørelsen om kondemnasjon istedenfor reparasjon var en avgjørelse foretaket kunne fatte i henhold til forsikringsvilkårene. Foretaket skrev videre at verkstedet hadde registrert feil modell da de la oppdraget inn i takstdatabasen, men at dette ikke hadde praktisk betydning fordi reparasjonskostnaden uansett var så høy at reparasjon ikke var lønnsomt, og verdivurderingen var dessuten basert på riktig bilmodell.

Sikrede innhentet deretter skadetakst 29.9.25 fra verksted 2, der reparasjon av skadene var estimert til kr 27 025, med «forbehold om skjulte skader». Denne ble sendt til foretaket 1.10.25. Foretaket vurderte verksted 2 sin takst 2.10.25, hvorfra det siteres:

Jeg har ringt takserer hos [verksted 2] som har satt opp takst. Her har ft vært med og pekt på det som skal være med i takst, for så vidt greit, men [verksted 2] har ikke sjekket om det finnes brukte deler slik de har satt opp. De tar også forbehold om mer skader, altså kan det komme frem mer skader og høyere kostnad når de demonterer bil og sjekker deler hos huggen. Takst er så tett på det oppgjøret ft har fått tilbydd, og det er flere faktorer som kan gjøre reparasjon mer kostbar. Så slik jeg vurderer denne saken er dette fortsatt en innløsning.

Foretaket skrev 3.10.25 at takstbeløpet fra [verksted 2] ikke avvek særlig fra verddivurderingen og at foretaket opprettholdt sin avgjørelse.

Sikrede sendte deretter foretaket en FINN-annonse for en bil tilnærmet lik den skadede bilen 6.10.25. Foretaket svarte samme dag at bilen til sikrede fremsto å være i dårligere stand enn bilen i annonsen, og at sikredes bil hadde eldre skader og uferdige, påbegynte utbedringer. Foretaket opprettholdt erstatningstilbudet sitt.

Sikrede gjentok 9.10.25 at markedsverdien var satt for lavt og fremsatte krav om kontantoppgjør for reparasjonsutgiftene.

Foretaket fikk deretter utført en verddivurderingsrapport, datert 9.10.25, der markedsverdi ble vurdert ut fra fire FINN-annonser og en teknisk vurdering av bilens tilstand og påkostet ekstrautstyr. Beregnet erstatning ble satt til kr 30 000.

Saken ble deretter brakt inn for Finansklagenemnda 15.10.25.

Sikrede anfører i det vesentlige at foretakets verddivurdering ikke er riktig. Sikrede er videre uenig i foretakets beslutning om kondemnering av bilen og ønsker reparasjonsutgiftene utbetalt slik at hun kan reparere bilen. Sikrede har konsultert med verksted 2, som gir uttrykk for at bilen kan repareres til en lavere pris enn foretakets takst legger til grunn. Hva gjelder verddivurderingen, viser sikrede til annonser på FINN.no, der tilsvarende biler er lagt ut for salg til mellom kr 40 000 og kr 48 000. Dette underbygger at foretakets verddivurdering til kr 30 000 er for lav. Foretaket vurderte videre bilen med utgangspunkt i feil modell, og sikrede mener verddivurderingen derfor burde blitt endret.

Forsikringsforetaket anfører i det vesentlige at det er opp til foretaket hvorvidt det er lønnsomt å reparere bilen eller om den skal kondemneres. Hva gjelder oppgjøret mener foretaket at takstmannens vurdering av bilens markedsverdi er korrekt fastsatt til kr 30 000. Foretaket mener sikrede ikke har sannsynliggjort at denne vurderingen er feil.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets erstatningsoppgjør er korrekt.

Nemnda slutter seg til sekretariatets vurdering:

Det er forsikringsvilkårene, og de oppgjørsregler som følger av disse, som er avgjørende for erstatningsberegningen.

Vi tar først stilling til om du kan kreve at bilen repareres istedenfor at den kondemneres.

Det følger av vilkårspkt. 7.3.1 at kontanterstatning kan utbetales dersom reparasjon etter foretakets vurdering ikke er lønnsom. Som det fremgår av ordlyden, er det opp til foretaket å avgjøre om bilen anses kondemnabel eller ikke ut fra en lønnsomhetsvurdering. Om bilen faktisk kan repareres er således ikke avgjørende, da vurderingskriteriet etter vilkåret er hvorvidt reparasjon av skaden er lønnsom eller ikke etter foretakets mening.

I dette tilfellet har foretaket vurdert det slik at reparasjon av bilen din ikke er lønnsomt, og det har det følgelig i henhold til vilkårene adgang til å bestemme.

Du har vist til at du ønsker å beholde bilen og reparere den selv. Som nevnt er det vilkårene og de oppgjørsregler som følger av disse som er avgjørende for erstatningsberegningen. Som det fremgår av vilkåret sitert ovenfor, tilfaller bilen foretaket.

Det neste som skal vurderes er hvorvidt foretakets fastsettelse av bilens verdi er korrekt. Vi minner om at det er sikrede, altså du, som har bevisbyrden for at foretakets taksering av skaden ikke er korrekt, jf. eksempelvis **FinKN 2017-553** og **2018-380**.

Spørsmålet er dermed om du i tilstrekkelig grad har sannsynliggjort at foretakets verdifastsettelse er uriktig.

Slik pkt. 7.3.2 siste ledd er formulert, skal kontantoppjøret beregnes ut fra «hva det på skadedagen vil koste Selskapet å anskaffe en slik motorvogn», det vil si bilens markedsverdi på skadedagen.

For ordens skyld bemerker vi at sekretariatet ved vurderingen av saken må ta utgangspunkt i takstrapporter og sakkyndige uttalelser som er fremlagt. Sekretariatet har ikke selv slik sakkyndig kompetanse. Dersom du mener at fremlagte vurderinger fra takstmann er uriktige, er det opp til sikrede å skaffe tilveie en ny sakkyndig rapport som da eventuelt bekrefter din oppfatning, jf. bl.a. **FinKN 2025-717** og **2017-308**. Taksten som foreligger fra ... Bil, uttaler seg ikke om bilens verdi eller tilstand.

Vi påpeker at sekretariatet ikke har mulighet til å sammenligne tekniske spesifikasjoner i annonser fra finn.no og den skadede bilen. Når det gjelder annonser fra finn.no som bevis, bemerker vi at slike annonser på den ene siden kan gi en indikasjon på hva markedet vil betale for en tilsvarende bil. På den annen side er dette kun annonserte biler, og gjenspeiler ikke den pris kjøper faktisk gir.

Ut fra sakens dokumenter kan ikke sekretariatet se at du har fremlagt tilstrekkelig dokumentasjon til å sette taksten til side. Vi mener derfor at det var riktig av foretaket å avslå kravet, og kan ikke gi deg medhold i klagen.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).